

จงมีความรักต่อพ่อและครอบครัวด้วยหัวใจที่แท้จริง และ

สัญญาว่าจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ และได้รับประโยชน์จากคำสัญญานั้น

วันนี้ บัพดาตา ได้เห็นลูกๆ ที่สูงส่งของท่านในทุกหนแห่ง ผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองและมีความมั่นคงในสภาพของการมีความเคารพตนเอง ความเคารพที่พอให้กับลูกๆ นั้นสูงกว่าความเคารพที่พอให้กับตัวท่านเองเสียอีก ท่านปลดปล่อยลูกทุกคนจากการก้มลงแทบเท้าของท่าน และทำให้พวกเขาเป็นมงกุฎบนศีรษะของท่าน ท่านเรียกตัวท่านเองว่าเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ ที่น่ารักเสมอ ท่านให้ความเคารพอำนาจอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ลูกๆ ดังนั้นลูกแต่ละคนพิจารณาว่าตนเองมีความเคารพตนเองเช่นนั้นหรือไม่? คุณสมบัติพิเศษของผู้ที่มีความมั่นคงในความเคารพตนเองคืออะไร? มากเท่าที่คนๆ หนึ่งมีความเคารพตนเอง เขาก็จะให้ความเคารพต่อทุกคนมากเท่านั้นด้วยเช่นกัน มากเท่าที่คนๆ หนึ่งมีความเคารพตนเอง เขาจะถ่อมตนและเป็นที่รักของทุกคนและรักทุกคนมากเท่านั้น (serva ka pyara หมายถึงการรักทุกคนและเป็นที่รักของทุกคน) สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีความเคารพตนเองคือเขาจะรักพ่อและรักทุกคนด้วย เขาจะไม่รักจำนวนที่มีขีดจำกัดแต่จะรักที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเป็นที่รักของทุกคน ไม่ว่าใครจะอายุหนึ่งเดือนหรือเป็นเพชรพลอยดั้งเดิม แต่ละคนเชื่อว่า "ฉันเป็นของبابาและبابาเป็นของฉัน" ความเคารพตนเองที่สูงส่งนี้เป็นสิ่งซึ่งบอกของการได้รับความรักจากทุกคน เพราะลูกเช่นนี้เป็นผู้ที่ทำตามพ่อ ดุสิ ตั้งแต่เด็กเล็กๆ ไปจนถึงผู้สูงวัย ลูกที่เป็นผู้ใหญ่ พ่อให้ความเคารพทุกวัย ท่านก็ให้ความเคารพต่อเยาวชนโดยมองว่าพวกเขาเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกจากการเป็นผู้ทำลายล้าง, ท่านทำให้พวกเขายิ่งใหญ่ ท่านทำให้ผู้ครองเรือนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวสูงกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และจกักตฤฐ (นักปราชญ์, ผู้รู้) ที่ยิ่งใหญ่เสียอีก แม้ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ที่บ้าน แต่ท่านก็ทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น ผู้ที่มีทัศนคติที่จะอยู่เหนือกว่าผู้อื่น จะต้องก้มลง ท่านได้เตือนกุมารถึงความเคารพในรูปของชีพชัคติ และทำให้พวกเขอเป็นเช่นนั้น ท่านได้ให้ความเคารพกับลูกๆ ที่อาวุโส เป็นผู้ใหญ่ และมีประสบการณ์ว่ามีความทัดเทียมกับพ่อบราห์มา ในท่านองเดียวกัน ลูกที่มั่นคงในความเคารพตนเองจะมองทุกดวงวิญญาณด้วยความเคารพเช่นนี้ พวกเขาจะไม่เพียงแค่มองพวกเขาในลักษณะนั้น แต่จะมีความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงกับพวกเขาในลักษณะนั้น ความเคารพตนเอง (สวามาน) จบสิ้นสำนึกที่เป็นร่าง (เดห์ อภิมาน) ที่ใดมีความเคารพตนเอง ที่นั้นจะไม่มีความหยิ่งยโสของร่างกาย วิธีที่ง่ายดายมากในการจบสิ้นสำนึกที่เป็นร่างคือการคงความเคารพตนเองอยู่เสมอ มองแต่ละคนด้วยความเคารพเสมอ ไม่ว่าใครจะเป็นส่วนหนึ่งของกองทหารราบหรือแม้แต่ในอันดับสุดท้ายในลูกประจำ 16,000 ตามละคร แม้แต่ในอันดับสุดท้ายก็ได้รับความคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งจากพ่อ ผู้ที่มีความเคารพตนเองจะให้ความเคารพผู้อื่นเมื่อเห็นคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา คุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนจะหลอมอยู่ในสายตา ทัศนคติ และการกระทำของเขา ผู้ใดก็ตามที่เป็นของพ่อคือดวงวิญญาณพิเศษ แม้ว่าเขาจะตามลำดับกันไป เมื่อเทียบกับดวงวิญญาณของโลกแล้ว เขาก็ยังเป็นหนึ่งในหลายล้าน ลูกทุกคนพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเอง ไม่ใช่ในจิตสำนึกที่เป็นร่าง แต่ในความเคารพตนเอง

ทำไมพ่อจึงมีความรักต่อลูกทุกคน? ก็เพราะพ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนได้ตระหนักรู้จักพ่อและเป็นของพ่อ แม้ว่าพวกเขาจะเข้ามาในชุมชนนี้เป็นครั้งแรก แต่กระนั้นลูกก็พูดว่า "بابา" ดังนั้นเขาจึงมีค่าควรแก่การได้รับความรักจากพ่อ บัพดาตามีความรักมากที่สุดสำหรับลูกทุกคนจากทุกหนแห่ง จงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกันนี้ ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวที่ไม่ได้รับความรัก แต่ละคนได้รับความรัก ดุสิ ลูกคนใดก็ตามที่พูดว่า "بابาของฉัน" อะไรนำมาซึ่งจิตสำนึก "ของฉัน" นี้? นั่นคือความรัก ลูกทุกคนที่นั่นอยู่ที่นั่น รู้สึกว่าความรักทำให้ลูกเป็นของพ่อ ความรักของพ่อเป็นแม่เหล็ก ด้วยแรงดึงดูดของความรัก ลูกจึงมาเป็นของพ่อ ความรักจากหัวใจ ไม่ใช่ความรักเพียงคำพูด ความรักจากหัวใจเป็นรากฐานของชีวิตบราห์มินี้ ทำไมลูกถึงมาพบبابา? ความรักคือสิ่งที่นำลูกมาที่นี่ใช่หรือไม่? ลูกทุกคนที่มาที่นี่และกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ทำไมลูกถึงมา? มันคือความรักที่ดึงดูดลูกมาใช้หรือไม่? ลูกมีความรักมากแค่ไหน? 100% หรือว่าน้อยกว่า? ผู้ที่คิดว่าลูกมีความรัก 100% ยกมือขึ้น! 100% ในความรักของลูกไหม? มันไม่น้อยกว่าแม้กระทั่งเพียงเล็กน้อยใช่ไหม? อัจชะ แล้วลูกมีความรักในบรรดาลูกๆ เองภายในครอบครัวบราห์มินเท่ากันหรือไม่? بابาควรขอให้ลูกยกมือขึ้นสำหรับสิ่งนี้หรือไม่? มีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้ เช่นที่พ่อมีความรักต่อทุกคน ในท่านองเดียวกัน ลูกๆ ก็มีความรักต่อทุกคน และเป็นที่รักของทุกคน อย่าได้มองที่ความอ่อนแอ

ของผู้อื่น หากใครได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์ ใครคือผู้ที่ถูกต้องทำตาม? คนที่ได้รับอิทธิพลหรือไม่? ลูกคือคนที่ห้ามมนตราที่จะฝึกจิตใจให้มีระเบียบวินัย มนตราที่ปลดปล่อยพวกเขาจากอิทธิพล ลูกคือคนที่ปลดปล่อยพวกเขาใช่หรือไม่?? หรือลูกคือผู้ที่มองดูผู้อื่น? หรือลูกคือผู้ที่มองเห็นความอ่อนแอของพวกเขา? ลูกจะอย่างไรหากลูกเห็นสิ่งที่ไม่ดี? ลูกจะมองมันต่อไปหรือลูกจะก้าวถอยออกไป? บัพาดาได้เห็นว่าผู้ที่มีความรักในหัวใจ ผู้ที่มีความรักต่อพ่อในหัวใจ จะได้รับความรักจากทุกคนอย่างแน่นอน ความรักในหัวใจเป็นวิธีที่ง่ายดายมากที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ไม่ว่าบางคนจะมีความรู้มากมายเพียงใด หากพวกเขาไม่มีความรักในหัวใจ พวกเขาจะไม่สามารถมีชีวิตบราห์มินที่มีความสุขสนุกสนานได้ ชีวิตจะแห้งแล้ง ไร้รสชาติ บนหนทางของความรู้นี้ หากมีความรู้แต่ไม่มีความรัก ก็จะเกิดคำถามขึ้นในความรู้ที่ว่า: “ทำไม? อะไร?” อย่างไรก็ตามหากมีความรักด้วยความรู้นี้ บุคคลนั้นก็จะซึมซับอยู่ในความรักอยู่เสมอ ผู้ที่มีความรักไม่จำเป็นต้องพยายามจดจำคนที่เขารัก หากใครมีแต่ความรู้แต่ไม่มีความรัก บุคคลนั้นก็ต้องลำบากตรากตรำ คนนั้นรับประกันผลของความลำบากตรากตรำ และคนนั้นรับประกันผลแห่งความรัก ความรู้คือเมล็ด และความรักคือน้ำ หากเมล็ดไม่ได้รับน้ำแห่งความรัก ผลก็จะไม่ปรากฏออกมา

วันนี้ บัพาดา กำลังตรวจสอบความรักที่มีต่อพ่อและต่อผู้อื่นทุกคนในหัวใจของลูกทุกคน แล้วลูกทุกคนคิดว่าตนเองเป็นอย่างไร? ลูกมีความรักหรือไม่? ลูกมีหรือไม่? ผู้ที่คิดว่าหัวใจของลูกมีความรัก ยกมือขึ้น! ลูกรักทุกคนหรือไม่? รักทุกคนไหม? อ้อชะ ลูกมีความรักในหัวใจต่อพ่อ แล้วลูกเองก็รักทุกคนเช่นกันหรือไม่? กับทุกคนหรือไม่? ลูกแต่ละคนคิดว่า “คนนี้เป็นพี่ชายน้องชายหรือพี่สาวน้องสาวของฉันไหม?” ลูกแต่ละคนคิดว่า “คนนี้เป็นของฉัน” ลูกเชื่ออย่างนั้นหรือไม่? หรือมีเพียงลูกบางคนเท่านั้นที่เชื่อเช่นนั้น? เช่นเดียวกับที่ลูกทุกคนยกมือเพื่อแสดงความรักที่มีต่อพ่อว่าใช่ ลูกรักพ่อในทำนองเดียวกัน ลูกจะยกมือเพื่อคนอื่นไหมว่าลูกมีความรักให้กับทุกคน? ลูกจะได้รับใบประกาศนียบัตรนี้หรือไม่? บัพาดาเคยบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ลูกต้องไม่รับประกาศนียบัตรแต่จากพ่อเท่านั้น แต่ลูกต้องได้รับจากครอบครัวบราห์มินด้วย เพราะเวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งทั้งศาสนาและอาณาจักรในเวลาเดียวกัน อาณาจักรจะไม่มีเพียงแค่พ่อเท่านั้น แต่จะมีครอบครัวด้วย จงมีความรักต่อพ่อและรักครอบครัวด้วย

ลูกมีความรู้แล้ว แต่การมีความรักในเวลาเดียวกันก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน จงอยู่ในความเคารพตนเองและให้ความนับถือด้วย ทั้งสองสิ่งนี้มีความสำคัญ ทันทีที่ลูกแต่ละคนเกิดมาเป็นบราห์มิน พ่อได้ให้ความเคารพแก่ลูกและนั่นคือวิธีที่ลูกกลับมาสูงส่งมาก ลูกต้องให้ความเคารพในหนึ่งชาติเกิดขึ้นและลูกจะได้รับความเคารพ รางวัลของความเคารพนั้นตลอดทั้งวงจร ครึ่งวงจรลูกจะได้รับความเคารพของการมีสิทธิ์ในอาณาจักร และครึ่งวงรอบบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะได้รับความเคารพจากผู้เลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามพื้นฐานของทั้งวงจรของสิ่งนี้คือการให้ความเคารพในชาติเกิดขึ้นและได้รับความเคารพ

แม้แต่ตอนนี้ บัพาดาก็เห็นลูกๆ ในทุกหนทุกแห่งในต่างประเทศ บางคนเฉลิมฉลองการพบปะนี้ในตอนกลางคืน และบางคนเฉลิมฉลองการพบปะนี้ในตอนกลางวัน เพื่อที่จะเพิ่มความเร็วในงานรับใช้ของลูก ลูกก็มีดาด์ที่ดีเช่นกัน (ดาด์แจงกิ) มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? เมื่อเธอเห็นความอ่อนแอแม้เพียงเล็กน้อย เธอก็จะให้คลาสเกี่ยวกับเรื่องนั้น เมื่อลูกคนใดจากดินแดนนี้หรือต่างแดนเห็นว่าวิชาใดเป็นวิชาที่ยากลำบาก เหตุผลหลักก็คือการขาดความรักในหัวใจของพวกเขา ความรักหมายถึงการดูดซับอยู่ในความรัก ลูกไม่จำเป็นต้องพยายามที่จะจดจำคนที่ลูกรัก มันเป็นเรื่องยากที่จะลืมคนที่ลูกรัก หากลูกต้องพยายาม วิธีแก้ไขคือตรวจสอบความรักในใจของลูก มีการรั่วไหลของความรักที่ไหนหรือไม่? เมื่อมีความผูกพันยึดมั่นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กับคุณสมบัติพิเศษของบุคคลนั้น กับสิ่งอำนวยความสะดวก หรือกับความรอดพ้นใดๆ หรือความรอดพ้นเพิ่มเติม (สิ่งอำนวยความสะดวก/การดำรง) ความรอดพ้นเพียงพอก็โอเคแล้ว แต่บางครั้งลูกมีความรักหรือความผูกพันยึดมั่นต่อความรอดพ้นเพิ่มเติม ลูกจะยังคงจดจำความรอดพ้นนั้นต่อไป สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นคือ: เมื่อมีการรั่วไหล ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความพอใจอยู่เสมอในชีวิตของลูกด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่เหตุผลใดก็เหตุผลหนึ่งจะทำให้ลูกประสบกับความไม่พอใจ ในขณะที่หากมีความพอใจ สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นคือจะมีความสุขอยู่เสมอ ลูกจะยิ้มอยู่เสมอเหมือนดอกกุหลาบทางจิต ลูกจะอยู่อย่างเบ่งบานและไม่มี "อารมณ์เสีย" ลูกจะอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย (double light) อยู่เสมอ ดังนั้น ลูกเข้าใจหรือไม่? เวลาที่ช่วยตนเองให้พ้นจากความลำบากตรากตรำ บัพาดาไม่ชอบเมื่อลูกๆ ต้องลำบากตรากตรำ ลูกต้องลำบากตรากตรำมาเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้ว เวลานี้สนุกกับตนเอง อยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรัก สัมผัสไข่มุกแห่งความรักที่ก้นบึ้งของมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่าแค่จุ่มตัวลงและขึ้นมาจากมหาสมุทร แต่จงหลอมรวมอยู่ในนั้น

ลูกทุกคนได้ให้คำสัญญาแล้วใช่ไหม? ว่าลูกจะอยู่กับพ่อและกลับบ้านกับท่าน? ลูกได้ให้สัญญานี้แล้วหรือไม่? ลูกจะไปกับท่านหรือจะตามท่านไป? ผู้ที่พร้อมจะไปกับบาบา ยกมือขึ้น! ลูกพร้อมหรือยัง? ยกมือขึ้นหลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบ การพร้อมหมายถึงการติดเทียมกับพ่อ ใครจะกลับไปกับท่าน? ผู้ที่ติดเทียมกันจะกลับไปกับท่าน ดังนั้นลูกจะไปกับท่านหรือไม่? ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? ผู้ที่อยู่แถวหน้าพร้อมเสมอหรือไม่? ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? หากพรุ่งนี้ลูกได้รับคำสั่งให้ไปกับท่าน ลูกจะไปกับท่านหรือไม่? ผู้ครองเรือนทั้งหลาย ลูกจะไปกับท่านหรือไม่? ลูกจะไม่จดจำลูกๆ ของลูกบ้างหรือ? ลูกผู้เป็นแม่จะไปกับบาบาหรือไม่? ผู้เป็นแม่พร้อมหรือไม่? ลูกจะจดจำใครหรือไม่? ลูกผู้เป็นครูจะจดจำศิษย์และนักเรียนของลูกหรือไม่? ลูกจะไม่จดจำพวกเขาหรือ? อ้อชะ ลูกทุกคนได้กลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นแล้วหรือยัง? นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก แล้วลูกจะไม่ต้องลำบากตรากตรำใช่ไหม?

วันนี้ บัพาดา ต้องการทำให้ทุกคนเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ไม่ว่าจะนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อหรือนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือไม่? ลูกได้ปรบมือ แต่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือไม่? ตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป จะไม่มีใครไปหาตาดีแล้ว ลูกจะไม่ทำให้พวกเขาต้องพยายามกับลูกใช่ไหม? ลูกจะไปพบพวกเขาเพื่อความสนุกสนาน ลูกจะไม่ไปที่โซนผู้บริหาร ลูกจะไม่ร่ำบน ลูกจะสมบูรณ์ โอเคไหม? ตอนนี้ยกมือขึ้น! ยกมือขึ้นหลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว อย่ายกขึ้นเฉยๆ อย่างนั้น ไม่มีการร่ำบน ไม่มีใครมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" และไม่มีใครเป็นของลูก "ฉัน" ไม่มีอยู่ "ของฉัน" ไม่มีอยู่ สิ่งเหล่านี้จบสิ้นลงแล้ว ดุสิ ลูกให้สัญญาแล้วและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี ขอแสดงความยินดี! อย่างไรก็ตาม เป็นเพียงคำว่าลูกไม่ได้รับประโยชน์จากสัญญานั้น ลูกให้สัญญาอย่างรวดเร็ว แต่เพื่อที่จะได้รับประโยชน์จากสัญญานั้น ก่อนอื่น ลูกต้องตระหนักถึงสัญญานั้นทุกวัน และประการที่สอง ให้ทบทวนสัญญาของลูกทุกวัน: ฉันสัญญาอะไร? หลังจากการพบปะในเวลาอมฤต ให้ทำซาร์ทของความสมดุลของทั้งสอง สัญญา (ไวต้า) และประโยชน์ของสัญญา (ไฟต้า) ลูกสัญญาอะไร? ลูกได้ประโยชน์อะไร? ตระหนักถึงสิ่งนี้และทบทวน เมื่อมีความสมดุลก็จะดีเอง บัพาดารู้ว่าผู้ที่เข้าร่วมประชุมก็ได้ให้คำมั่นสัญญานี้

บัพาดาเห็นว่าลูกวางแผนได้ดีมากซึ่งบัพาดาก็ชอบ บัพาดาต้องการอะไร? บัพาดาต้องการเพียงแค่อ่านคนเดียว: 'ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า' จงประสบความสำเร็จ สมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกมี พลังที่ลูกมี ความคิด คำพูด และการกระทำก็เป็นพลังเช่นกัน เวลาเป็นสมบัติและพลังด้วยเช่นกัน ลูกต้องใช้ทั้งหมดนี้ในทางที่มีค่า ไม่ว่าจะเป็นความมั่งคั่งทางกายหรือทางจิตวิญญาณ ลูกต้องใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า ลูกต้องได้รับใบประกาศนียบัตรของการเป็นตัวแห่งความสำเร็จ ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า และทำให้ผู้อื่นใช้ทุกสิ่งที่พวกเขามีในทางที่มีค่าด้วย หากใครไม่ได้ใช้สิ่งใดในทางที่มีค่า ก็อย่าได้พูดถึงหรือให้การแก้ไข แต่จงทำด้วยความปรารถนาดี ด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และด้วยการให้ความนับถือที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ ด้วยวิธีนั้นจะทำให้พวกเขาสามารถใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าได้ อย่าเพียงแค่แก้ไขพวกเขาเท่านั้น หากลูกต้องแก้ไขพวกเขาก็ให้อภัยเขาก่อนแล้วจึงแก้ไขต่อไป ให้คำสอนเขาโดยผ่านรูปของการให้อภัยของลูก จงเมตตา จงเมตตา รูปที่มีเมตตาของลูกจะแสดงผลของการแก้ไขอย่างแน่นอน ดุสิ ทุกวันนี้ แม้แต่ศัลยแพทย์ทำการผ่าตัด พวกเขาทำอะไรก่อน? พวกเขาจะทำให้ลูกหลับก่อน(วางยาสลบ)แล้วจึงผ่าตัด พวกเขาไม่ได้ผ่าตัดลูกก่อนหน้านั้น พวกเขาทำทิงเจอร์ก่อน พวกเขาเป่าก่อนแล้วจึงทำทิงเจอร์ ดังนั้น ก่อนอื่นลูกต้องมีเมตตาแล้วจึงให้การแก้ไขพวกเขา และสิ่งนี้จะสร้างผลกระทบต่อพวกเขามิฉะนั้น เมื่อลูกเริ่มแก้ไขพวกเขา เขาก็ฉลาดกว่าลูกแล้ว ดังนั้น ครูจะไม่รับการแก้ไขจากครู เมื่อลูกบอกพวกเขาหนึ่งจุดว่า "อย่าทำสิ่งนี้ แต่ให้ทำสิ่งนี้" พวกเขาจะมี 10 จุดที่จะตัดลูกออก ดังนั้น การให้อภัยและการแก้ไขจึงควรมาด้วยกัน ดังนั้น หัวข้อของวันครบรอบ 70 ปีนี้คือ การใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า ทำให้ผู้อื่นใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า ลูกต้องการที่จะเป็นแสงและเบาสบาย ดังนั้น จงใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า แม้กระทั่งใช้ชั้นสการ์ของลูกในทางที่มีค่า ทำให้ชั้นสการ์ดั้งเดิมของลูก ชั้นสการ์เทพของลูก และชั้นสการ์ที่คงอยู่ตลอดไปของดวงวิญญาณปรากฏออกมา จัดพิธีเฉลิมฉลองของชั้นสการ์ที่ผิด ทำให้ชั้นสการ์ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูกปรากฏขึ้นมาเวลานี้ทุกคนมีการร่ำบนหนึ่งอย่างนี้โดยเฉพาะ: "ฉันเปลี่ยนชั้นสการ์ของฉันไม่ได้ ฉันไม่สามารถเปลี่ยนชั้นสการ์ของฉันได้"

ลูกทุกคนได้ให้สัญญาว่าจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำใช่ไหม (ทุกคนยกมือขึ้น) ถ่ายรูป ดังนั้น ตอนนี้ขีดเส้นใต้เน้นย้ำคำสัญญานี้ในหัวใจของลูกเป็นเวลาหนึ่งนาที่ด้วยความมุ่งมั่น ทำให้มันคงในหัวใจของลูก (ดริล) อ้อชะ

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่เคารพตนเอง ถึงผู้ที่มีความรักต่อพ่อในหัวใจของพวกเขาเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีความรักต่อทุกคน ถึงผู้ที่มีความพยายามอย่างแรงกล้าที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำอยู่เสมอและมี

ประสบการณ์กับการหลุดพ้นในชีวิต ถึงลูกผู้ที่มีความปิติสุขซึ่งรักษาสมาคมระหว่างคำสัญญาที่พวกเขาให้และประโยชน์ที่ได้รับจากคำสัญญานั้นอยู่เสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นอยู่อย่างมีความสุขเสมอเช่นกัน ถึงลูกผู้ที่อยู่ในยุคบรรจบกันเช่นนั้นที่มีสิทธิ์ในโชคอันสูงส่ง รักและระลึกถึงจากบรรพบุรุษ และพรจากหัวใจของผู้ปลอบประโลมใจ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

ถึงดาตี: ลูกสบายดีไหม ลูกโอเคไหม? ทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นลูก พ่อและลูกๆทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นลูกทั้งสอง ลูกทั้งสองทัดเทียมกัน ลูกเป็นที่รักของทุกคน ทุกคนมีความรักเป็นพิเศษต่อดาตี ทุกคนมีความรักมากมาย ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือก็มีความรับผิดชอบเช่นกัน และพวกเขายังได้รับความรักมากมายเช่นกัน เพราะพวกเขาได้รับสิทธิ์แห่งความรัก และพรจากทุกคนในชีวิตของพวกเขา ลูกที่กลายเป็นเครื่องมือก็ได้รับพรเช่นกัน อย่างไรก็ตาม อาจมีประโยชน์มากมายเมื่อของขวัญแห่งสิทธิ์ถูกเก็บไว้กับตัวลูกตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้คือพรพิเศษที่ลูกได้รับ สำหรับงานใดๆ ไม่ว่าจะเป็นงานของพระเจ้าหรือเพื่องานของการรับใช้ยักยา ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือพิเศษจะได้รับสิทธิ์ของทั้งพรและความรัก ความรักเป็นเช่นนั้นที่ทาสีมหัศจรรย์ได้ ทุกวันนี้ หากลูกถามใครในโลกว่าเขาต้องการอะไร เขาจะตอบว่า "ฉันต้องการความรัก ฉันต้องการความสงบ" อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นได้รับได้ด้วยความรักเท่านั้น ดังนั้น ความรัก ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณจึงเป็นความรักที่สูงส่งที่สุด

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการหลงลืมพ่อและการทำความผิดโดยการมีความตระหนักรู้ถึงรูปรวมของลูก และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นโยคีที่สมบูรณ์แบบ
ลูกๆ ที่สัมผัสได้ว่าตนเองได้รวมเข้ากับพ่อจะได้รับพรโดยอัตโนมัติว่า "ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สมบูรณ์แบบ!" ทั้งนี้เพราะไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน พวกเขาก็จะยังคงประสบกับการพบปะต่อไปอยู่เสมอ ไม่ว่าใครจะพยายามทำให้พวกเขาหลงลืมท่านมากเพียงไร พวกเขาก็เป็นอิสระจากการหลงลืมท่าน ลูกๆเช่นนี้ที่ไม่เคยลืมพ่อเป็นที่รักยิ่งของพ่อ ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นโยคีที่สมบูรณ์แบบ เพราะสิ่งบ่งบอกของความรักคือการจดจำ ระลึกถึงโดยธรรมชาติ มายาไม่สามารถเขย่าแม้กระทั่งตะปู (ส่วนเล็กๆ) ของความคิดของพวกเขาได้

คติพจน์: แทนที่จะหาข้ออ้างข้อแก้ตัว จงหาทางแก้ไข แล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในการได้รับพร

*** โอม ขานตี ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

อยู่อย่างสำรวจตนและฝึกฝนการไตร่ตรองความรู้นี้ อยู่อย่างซาบซึ้งอยู่เสมอในความซาบซึ้งทางจิต – แล้วปัญหาใดๆในโลกนี้จะไม่ดึงดูดลูก เช่นเดียวกับทหารที่เข้าไปใต้ดินเพื่อปกป้องตนเองจากผลกระทบของระเบิด ฯลฯ ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกฝึกสำรวจตนและอยู่ใต้ดินในสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งต่างๆที่อยู่ภายนอกจะไม่รบกวนลูก